

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 15. marts 2007
Kontor: Sundhedspolitisk kt.
J.nr.: 2007-12160-74
Sagsbeh.: msh
Fil-navn: SUU 366 Svar

Besvarelse af spørgsmål nr. 366 (Alm. del), som Sundhedsudvalget har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 7. marts 2007

Spørgsmål SUU alm. del 366:

"Hvad agter ministeren at gøre for at sikre, at der ikke foregår nepotisme på de danske sygehuse, således at familiemedlemmer kan få behandling forud for andre patienter?"

Svar:

Jeg finder naturligvis, at en sådan særbehandling eller nepotisme, der blev omtalt i TV2's Dags Dato den 25. februar 2007, er forkert. Som jeg gav udtryk for i indslaget, mener jeg, den i videst muligt omfang skal bekæmpes.

Det konkrete ansvar for, at en sådan særbehandling ikke forekommer – parallelt med sygehusdriften i øvrigt – påhviler i første omgang sygehusledelserne, herefter regionerne med de folkevalgte regionale råd i spidsen. På den baggrund opfordrede jeg i min kommentar i indslaget sygehusledelserne til at sikre den lette og lige adgang til sundhedsvæsenet, som loven kræver.

Problemstillingen er i høj grad et spørgsmål om etik. På den baggrund tilskyndede jeg i indslaget Lægeforeningen til at diskutere de etiske aspekter af problemstillingen med sine medlemmer. Lægeforeningens formand, Jens Winther Jensen, tog i øvrigt i indslaget og i en efterfølgende udtalelse afstand fra en sådan særbehandling. Påvirkning af holdninger vil i forhold til denne problemstilling være langt mere effektivt end sanktioner og kontrol, der i praksis er svært gennemførlige på netop dette område.

Regeringen er meget opmærksom på at sikre alle patienter let og lige adgang til sundhedsvæsenet. Regeringens initiativer i form af det udvidede frie sygehusvalg og offentliggørelse af sygehusenes ventetider giver den enkelte patient langt flere rettigheder end hidtil. I forhold til problemstillingen omkring den omtalte særbehandling betyder de stærkt forbedrede patientrettigheder, at den enkelte sygehusafdeling har en klar interesse i ikke at fordele en patient til fordel for et familiemedlem eller andre bekendte, da afdelingen så risikerer, at patienten søger til et andet sygehus.

Jeg har en forventning om, at ovenstående vil medvirke til at sikre, at en sådan særbehandling modvirkes.